

ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

The Satisfaction of Students in Studying Fundamental English Subject at Rajamangala University of Technology Thanyaburi

นางสาวชนกนาถ จินศรี¹ – นางรสสุคนธ์ สงคง²

¹ อาจารย์ สาขาภาษาตะวันตก คณะศิลปศาสตร์ เบอร์โทรศัพท์ 085-165-9088 อีเมลล์ sukhontha5@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานในปีการศึกษา 2557 ในด้านเนื้อหาวิชาการ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน ด้านทรัพยากรสนับสนุนการเรียนการสอนในชั้นเรียน ด้านปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพิ่มเติม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักศึกษาชั้นปี 1 จำนวน 300 คน จาก 7 คณะ ลงทะเบียนเรียนในวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน ในด้านเนื้อหาวิชาการ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน ด้านทรัพยากรสนับสนุนการเรียนการสอน ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.19$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาวิชาการ ($\bar{x}=3.77$) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน ($\bar{x}=3.78$) ด้านทรัพยากรสนับสนุนการเรียนการสอนในชั้นเรียน ($\bar{x}=3.54$)

2. ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมของทางมหาวิทยาลัยฯ นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{x}=3.82$)

3. ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษในระหว่างเรียนของนักศึกษา คือ ทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนตามลำดับ

4. นักศึกษามีความต้องการมากที่สุดที่จะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพิ่มเติมจากเนื้อหาในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ได้แก่ เรื่องการเดินทางท่องเที่ยวและการถามทาง

5. คณะมีความสัมพันธ์กับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานในภาพรวมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. นักศึกษาส่วนมากใช้เวลาในห้องเรียนในการพัฒนาภาษาอังกฤษผ่านเพลงสากล

คำสำคัญ : วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน

Abstract

The purposes of this research were to study the satisfaction on the management of learning and teaching in Fundamental English subject in the academic year 2014. The research emphasized on 4 areas: contents; teaching methods and activities; media and

facilities; the problems of English using in the class and lesson development in English content as well. The subjects of the study were 300 first - year students who enrolled in fundamental English from 7 faculties at Rajamangala University of Technology Thanyaburi. The instruments employed in this study were 5 rating-scale questionnaires. Convenience sampling techniques were used to select the samples of study. The data were analyzed using the descriptive statistics of percentage, mean, standard deviation, and one-way ANOVA.

The findings of the research were as follows:

1. Satisfaction of students towards on contents; teaching methods and activities; media and facilities as a whole was at a moderate level ($\bar{x}=3.19$). When considered in each aspect, it was found that their satisfaction was at a high level on contents ($\bar{x}=3.77$), teaching methods and activities) $\bar{x}=3.78$ (, media and facilities) $\bar{x}=3.54$ (on respectively.

2. The overview result of student's satisfactory level was in a high level ($\bar{x}=3.82$)

3. The students expressed a high level of problems with listening skill. The order of problems skill were listening, speaking, writing, and reading.

4. With regard to students wants for the English lesson, they wanted Travel and asking direction the most highly applied use in daily life.

5. The satisfaction on management of learning and teaching in fundamental subject at Rajamangala University of Technology Thanyaburi related with different faculties was a statistical significant difference at level 0.05.

6. Most of the students' interest in learning through song activities to develop English skill outside the class.

Keywords : Fundamental English subject

บทนำ

การปฏิรูปการศึกษาในปัจจุบันนี้ ประเทศไทยได้ดำเนินแนวทางในการปฏิรูปการศึกษาตามนโยบายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ในการพัฒนาศักยภาพของคนในประเทศให้มีศักยภาพที่สูงขึ้น โดยเฉพาะได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของคุณภาพในด้านการศึกษาของนักเรียนไทย จากผลคะแนนสอบในระบบรับตรง ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) เพื่อใช้เข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา จากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ได้ระบุว่าคะแนนสอบในรายวิชาสามัญ วิชาภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับประเทศที่ 28.43 คะแนน จากสถิติข้อมูลดังกล่าวทำให้หลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ได้พิจารณาทบทวนเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น โดยพิจารณาในเรื่องการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ กลวิธีในการสอน รวมไปถึงคุณภาพของตัวครูผู้สอนเองด้วย (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2555) จากการเผยแพร่ข้อมูลการประชุม ในวันที่ 7 กันยายน 2557 โดย ศ.(พิเศษ) ดร.ภาวิช ทองโรจน์ อดีตรัฐมนตรีประจำกระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) เรื่องการจัดอันดับคุณภาพการศึกษาในประเทศภูมิภาคอาเซียนของ World Economic Forum (WEF) 2012-2014 ซึ่งเป็นองค์การอิสระที่ไม่หวัง

ผลกำไร ได้จัดอันดับคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระบบคุณภาพระบบอุดมศึกษาของประเทศไทย ผลปรากฏออกมาว่าคุณภาพยังอยู่ในอันดับต่ำเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียน 10 ส่วนผลการจัดอันดับโลกของคุณภาพระบบอุดมศึกษา ผลปรากฏว่าประเทศไทยได้ถูกจัดให้อยู่ในอันดับที่ 78 จาก 144 ประเทศ ซึ่งการจัดอันดับสถิติคุณภาพระบบอุดมศึกษาโลกจะเห็นได้ว่าประเทศไทยยังอยู่ห่างจากประเทศลาวกว่า 20 อันดับ (Eduzones 2557: ออนไลน์)

สถิติการทดสอบไอเอล (IELTS) ประจำปี 2554 โดยบริติชเคาน์ซิลประจำประเทศไทย ได้รายงานผลคะแนนการสอบไอเอลของชาวไทยซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ระดับ 5.5 ซึ่งเกณฑ์ที่ได้หมายถึงการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง สามารถเข้าใจความหมายกว้างๆ จากสถานการณ์ต่างๆ ได้ คือสามารถสื่อสารขั้นพื้นฐานตามที่ถนัดได้ มีการใช้ภาษาได้เป็นบางส่วนเท่านั้นและยังมีการใช้ภาษาที่ผิดพลาดบ่อยๆ นายรวินชัญ พวรสิน (สัมภาษณ์, 31 กรกฎาคม 2556) ผู้ให้คำปรึกษาด้านการบริการลูกค้าบริติชเคาน์ซิล ได้กล่าวว่า ผลการสอบของคนไทยซึ่งส่วนใหญ่ได้คะแนนอยู่ในระดับ 5.0- 6.0 และเมื่อต้องการนำผลคะแนนไปยื่นสมัครสอบหรือทำงานก็ยังไม่สามารถทำได้ ซึ่งแม้แต่จะใช้ผลยื่นในการสมัครเรียนต่อในประเทศไทยซึ่งเป็นหลักสูตรภาคภาษาอังกฤษ หรือมหาวิทยาลัยต่างๆ ทั่วโลกก็ตาม เนื่องจากผลคะแนนที่สามารถใช้ยื่นเข้าศึกษาต่อหรือทำงานได้ส่วนใหญ่ เกณฑ์คะแนนจะอยู่ในระดับ 6.5-7.0 การสอบไอเอลนั้นประกอบไปด้วย 4 ทักษะหลัก คือ ฟัง พูด อ่านและเขียน ซึ่งทักษะที่ชาวไทยได้คะแนนต่ำที่สุดคือ ทักษะการอ่านและพูด เนื่องจากคนไทยไม่กล้าที่จะพูดสื่อสาร เพราะมีความกังวลว่าจะมีการใช้ภาษาผิด และทักษะการอ่านคืออ่านไม่ทันเวลา จึงไม่สามารถตอบคำถามจากเนื้อเรื่องที่อ่านให้ทันเวลาที่กำหนดได้ (ICT silapakorn 2556: ออนไลน์)

คณะกรรมการอุดมศึกษา (2551) การพัฒนาขีดความสามารถให้แข่งขันได้ในประชาคมอาเซียนของระดับอุดมศึกษาของไทยนั้นมียุทธศาสตร์ที่ต้องพัฒนาในด้านความไม่เท่าเทียมกันของคุณภาพการจัดการศึกษาของในแต่ละสถาบัน ทำให้การผลิตบัณฑิตไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของสถานประกอบการได้ และขีดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษซึ่งต้องพัฒนาไปให้ถึงได้ในระดับสากล

ดังจะเห็นได้ว่าในยุคแห่งการติดต่อสื่อสารทั้งในปัจจุบันและอนาคต การพัฒนาปรับเปลี่ยนการจัดรูปแบบการเรียนการสอนในสถานศึกษา และการเพิ่มสมรรถนะความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ ในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในฐานะภาษากลางของการติดต่อสื่อสาร ยังคงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะต้องพัฒนาและผลักดันให้เป็นไปตามมาตรฐานที่วางไว้(พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 การจัดการศึกษาต้องเน้นเรื่อง การบูรณาการเนื้อหาและกิจกรรมให้เหมาะสมกับระดับการศึกษาและสอดคล้องกับความสนใจและความถนัด มีการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และใฝ่รู้ และสามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเป็นสื่อในการค้นคว้าหาความรู้ได้ตลอดชีวิต

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้จัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ซึ่งเป็นวิชาบังคับในหมวดวิชาภาษา บรรจุไว้ในหลักสูตรรายวิชาศึกษาทั่วไป สำหรับนักศึกษา ในชั้นปีที่ 1 ทุกคณะฯ ซึ่งในแต่ละปีการศึกษาทางมหาวิทยาลัยฯ มีการเปิดรับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อเพิ่มขึ้นทุกปี จึงทำให้มีจำนวนของนักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเป็นจำนวนมาก ดังนั้นการจัดห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานบางห้องจะมีนักศึกษาเฉลี่ยประมาณห้องละ 50 คนขึ้นไป และไม่ได้

แบ่งกลุ่มตามความสามารถของนักศึกษาที่สอบเข้ามาเรียน จึงเป็นอุปสรรคอย่างหนึ่งในการจัดทำหลักสูตร การเรียนการสอนเพื่อให้มีความเหมาะสมตามความสามารถของนักศึกษาและตามจำนวนของนักศึกษา ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนควรคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ที่จะมีผลกระทบต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา และ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัยฯ ที่ว่า “การจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพมาตรฐานระดับสากล และผลิตบัณฑิตที่สามารถแข่งขันได้ในประชาคมอาเซียน” ประพันธ์ จำปาไทย (2525, หน้า 44) ได้ให้ความเห็นว่า ในการจัดการเรียนการสอนปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ มีองค์ประกอบหลายด้านที่มีความสำคัญ คือ อาจารย์ผู้สอน วิธีในการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน เกณฑ์การวัดและประเมินผล

แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้มีการกำหนดตัวบ่งชี้ ของยุทธศาสตร์ที่ 2 ในหัวข้อการพัฒนาอาจารย์ให้เป็นมืออาชีพ โดยได้กำหนดหัวข้อในการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์ในการจัดการเรียนการสอน (แผนพัฒนาอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559 หน้า 62) ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนจึงต้องคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ เมื่อผู้เรียนได้มีโอกาสเข้ามาเรียนในสถาบันการศึกษาแล้วหากตัวผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในองค์ประกอบต่างๆของการจัดการเรียนการสอนเหล่านี้ ก็จะส่งผลทำให้เกิดความสุขและทำให้ผู้เรียนตั้งใจค้นคว้าหาความรู้ได้อย่างเต็มความสามารถ

จากสาเหตุที่กล่าวมา ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ในยุคปัจจุบันมีการแข่งขันค่อนข้างมากและการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาพื้นฐานภาคบังคับซึ่งนักศึกษาทุกคนต้องลงทะเบียนเรียน และยังได้รับการยอมรับว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่ใช้ได้ทั่วโลก ซึ่งทุกประเทศส่วนใหญ่เล็งเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารในโลกของการทำงานในปัจจุบัน จึงทำให้ในแต่ละสถานศึกษาจำเป็นต้องพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ด้วยเหตุนี้ทางผู้วิจัยจึงได้ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน เพื่อจะได้ข้อมูลที่เป็นแนวทางและประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน การปรับปรุงหลักสูตร วิธีการสอนให้ทันสมัยต่อสถานการณ์โลกได้ รวมถึงการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และยังสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีความรู้ ความสามารถให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ข้อมูลการวิจัย เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัว เพศ อายุ คณะ ภาควิชา การพัฒนาภาษาอังกฤษนอกเวลาเรียน การเตรียมความพร้อมด้านภาษาและวัฒนธรรมต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การใช้ภาษาอังกฤษที่มีปัญหา มากที่สุด และความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในชีวิตประจำวัน

ตอนที่ 2 แบ่งเป็น 4 ด้าน ด้านเนื้อหาวิชาการ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน ด้าน ทรัพยากรสนับสนุนการเรียนการสอน ด้านปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างเรียนและด้านการพัฒนาทักษะ ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า Rating Scale 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert Scale) บุญชม ศรีสะอาด (2547) ดังนี้

5. หมายถึงมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด
4. หมายถึงมีความพึงพอใจระดับมาก
3. หมายถึงมีความพึงพอใจระดับปานกลาง
2. หมายถึงมีความพึงพอใจระดับน้อย
1. หมายถึงมีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้มีผู้ตอบแบบสอบถามรวมทั้งสิ้น 300 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มากกว่าเพศหญิง มีอายุระหว่าง 17-19 ปี รองลงมาคืออายุระหว่าง 20-22 ปี และเป็นนักศึกษาจากคณะ วิศวกรรมศาสตร์เป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือนักศึกษาจากคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน ส่วนในระดับ สาขาวิชานั้นส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในสาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล รองลงมาสาขาการตลาด กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษา 1/2557 นักศึกษามีการใช้ภาษาอังกฤษ สื่อสารในชีวิตประจำวัน พบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุด มีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นบางครั้งบางคราว รองลงมาเรื่อยๆ ครั้ง ไม่เคยใช้ ใช้เสมอ และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือการใช้ภาษาอังกฤษเป็นประจำ

การฝึกพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษนอกเวลาเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของการฝึก พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่การฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษผ่านเพลง สากล รองลงมาคือดูหนังพากย์ภาษาอังกฤษ และอ่านหนังสือภาษาอังกฤษที่ให้ความบันเทิง อ่านหนังสือพิมพ์ ภาษาอังกฤษ ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือดูรายการทีวีต่างๆ เป็นภาคภาษาอังกฤษ ส่วนการฝึก ภาษาอังกฤษจากแหล่งอื่นๆ อยู่ในระดับมากนักศึกษามีความเห็นเพิ่มเติม คือ การฝึกภาษาอังกฤษผ่านเกมส์ การฝึกภาษาอังกฤษจากโปรแกรมออนไลน์ และการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับชาวต่างประเทศผ่าน ทางสื่อ Social Media

ส่วนในด้านความต้องการที่จะเตรียมความพร้อมด้านภาษาและวัฒนธรรมต่อการเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน พบว่าในภาพรวมนั้นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านนักศึกษามีความพึงพอใจ มากที่สุดคือต้องการให้มหาวิทยาลัยฯ จัดโครงการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง รองลงมา ต้องการเรียนภาษาอื่นๆเพิ่มเติม และการเข้าร่วมกิจกรรมโครงการแลกเปลี่ยนต่างๆเกี่ยวกับอาเซียนกับทาง มหาวิทยาลัยฯ ส่วนด้านที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ การเข้าร่วมโครงการทดสอบวัดระดับมาตรฐาน ความรู้ความสามารถภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมตัวก่อนเรียนจบการศึกษาที่ทางมหาวิทยาลัยฯ จัดให้

ในด้านปัญหาการใช้ทักษะภาษาอังกฤษ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาประสบปัญหาในด้านการฟังซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาทักษะการพูด ทักษะการเขียน และประสบปัญหาน้อยที่สุดคือทักษะการอ่าน ส่วนนักศึกษาที่ประสบปัญหาในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษในหลายทักษะด้วยกันมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง

จากตารางที่ 1 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่าค่าเฉลี่ยความพึงพอใจรวม 3 ด้านได้แก่ ด้านเนื้อหาวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านทรัพยากรสนับสนุนการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน รองลงมาด้านเนื้อหาวิชาการ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ด้านทรัพยากรสนับสนุนการเรียนการสอน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	คะแนนต่ำสุด	คะแนนสูงสุด	คะแนนเฉลี่ย (\bar{x})	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านเนื้อหาวิชาการ	1.67	5.00	3.77	.630	มาก
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน	1.67	5.00	3.78	.688	มาก
ด้านทรัพยากรสนับสนุนการเรียนการสอน	1.67	5.00	3.54	.648	มาก
ความพึงพอใจในภาพรวมของการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน	1.00	5.00	3.19	.792	ปานกลาง

1. ด้านเนื้อหาวิชาการ ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานในด้านเนื้อหาวิชาการ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ นักศึกษาส่วนใหญ่มีความพึงพอใจสูงสุดในเรื่องของเนื้อหาวิชาทำให้นักศึกษามีทักษะในการใช้ภาษาเพิ่มมากขึ้น รองลงมาคือรายละเอียดเนื้อหาวิชาที่มีประโยชน์ต่อการนำมาประยุกต์ใช้สื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้ เนื้อหาวิชาที่มีความทันสมัยทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน เนื้อหาวิชาทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้วัฒนธรรมความเป็นอยู่ของชาวต่างชาติเพิ่มมากขึ้น เนื้อหาในบทเรียนมีความเหมาะสมกับชั้นปีของผู้เรียน ส่วนด้านที่มีความพึงพอใจต่ำสุดคือเรื่องเนื้อหาวิชาที่มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

2. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน โดยรวมมีความพึงพอใจในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่อาจารย์ให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติทักษะด้านการฟังจากในบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ รองลงมาอาจารย์ให้นักศึกษาจับคู่ฝึกทักษะด้านการพูด จากบทสนทนาตามสถานการณ์ต่างๆ ในบทเรียน อาจารย์สอนให้นักศึกษาฝึกทักษะด้านการอ่าน โดยให้อ่านเนื้อเรื่องและจับใจความสำคัญจากเนื้อเรื่องสั้นๆ ที่อ่านได้ และอาจารย์ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นหรือซักถามได้เมื่อเข้าใจในบทเรียน อาจารย์ได้มีการส่งเสริมให้นักศึกษากล้าที่จะใช้ภาษาอังกฤษในการพูดเพิ่มมากขึ้น เทคนิคการสอนของอาจารย์ทำให้นักศึกษาสามารถเข้าใจบทเรียนได้ง่าย อาจารย์ให้นักศึกษาฝึกทักษะด้านการเขียน โดยมีการเขียนประโยค

หรือข้อความสั้นๆ อาจารย์มีการมอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้างานเพิ่มเติมจากในห้องเรียนเพื่อให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้จริง ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ อาจารย์ใช้วิธีการสอนที่หลากหลายทำให้ไม่เกิดความเบื่อหน่าย

3. ด้านทรัพยากรสนับสนุนการเรียนการสอน นักศึกษามีความพึงพอใจในด้านทรัพยากรสนับสนุนการเรียนการสอน โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ สภาพของห้องเรียนเช่น โต๊ะ เก้าอี้ ความสะอาดของห้องเรียนมีความพร้อมเหมาะสม รองลงมาในเรื่องจำนวนนักศึกษาในห้องเรียนมีจำนวนพอเหมาะต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในห้องเรียนมีความพร้อม ส่วนด้านที่นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับปานกลาง ได้แก่ โปรแกรมฝึกพัฒนาภาษาอังกฤษด้วยตนเอง (Tell Me More) นอกเวลาเรียนช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะด้านภาษาอังกฤษ ในด้านทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดซึ่งนักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ในห้องเรียนมีระบบอินเทอร์เน็ต (Wi Fi) ที่นักศึกษาสามารถเชื่อมต่อเพื่อความสะดวกในการค้นคว้าหาข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว

4. ด้านปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างเรียน

จากการสำรวจปัญหาด้านปัญหาด้านการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาประสบปัญหาในด้านทักษะด้านการฟัง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก รองลงมา 3 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัญหาทักษะการพูดในห้องเรียน ปัญหาทักษะด้านการเขียน และปัญหาทักษะการอ่านซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ผลการสำรวจนักศึกษาประสบปัญหาทักษะการฟังในห้องเรียน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ประสบปัญหาเรื่องการฟังรายงาน หน้าชั้นเรียนเป็นภาษาอังกฤษ รองลงมาการฟังบทสนทนาภาษาอังกฤษจากซีดีจากสถานการณ์ต่างๆ ทั่วไป ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ นักศึกษาประสบปัญหาจากการฟังการบรรยายการสอนของอาจารย์เป็นภาษาอังกฤษ ผลการสำรวจนักศึกษาประสบปัญหาทักษะการพูดในห้องเรียน ผลการวิจัยพบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เมื่อพิจารณารายละเอียดเป็นรายด้าน ค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ นักศึกษาประสบปัญหาในการนำเสนอรายงานเป็นภาษาอังกฤษหน้าชั้นเรียน และการถามและตอบคำถามแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียนเป็นภาษาอังกฤษ ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การสนทนาจากสถานการณ์ต่างๆ ไปบทเรียนเป็นภาษาอังกฤษ

ผลการสำรวจนักศึกษาประสบปัญหาจากทักษะการอ่านในห้องเรียน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ นักศึกษาประสบปัญหาในเรื่องการอ่านและสรุปใจความสำคัญจากเนื้อเรื่องสั้นที่เป็นภาษาอังกฤษในบทเรียน รองลงมาจากการถามและตอบคำถามจากเนื้อเรื่องสั้นที่อ่านเป็นภาษาอังกฤษ ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การอ่านคำศัพท์และประโยคสั้นๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษ ผลการสำรวจนักศึกษาประสบปัญหาจากทักษะการเขียนในห้องเรียน พบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ค่าเฉลี่ยสูงสุดที่นักศึกษามีปัญหาในทักษะการเขียน ได้แก่ การเขียนบอกเล่าเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันเป็นภาษาอังกฤษ รองลงมาการเขียนจดหมายถึงเพื่อนสั้นๆ เป็นภาษาอังกฤษ ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การเขียนจดบันทึกย่อเป็นภาษาอังกฤษ

5. ด้านการพัฒนาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมจากเนื้อหาในบทเรียน

ผลการสำรวจความต้องการของนักศึกษา ในการเพิ่มเติมบทเรียนในวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณารายละเอียดเป็นรายด้าน ค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ การเดินทางท่องเที่ยวและการถามทาง รองลงมาการกรอกแบบฟอร์มต่างๆ การจองห้องพักโรงแรมและจองตั๋ว

เครื่องบิน การจองโต๊ะอาหาร สั่งอาหาร และการรับประทานอาหารในร้านอาหาร การสนทนาทางโทรศัพท์ การเขียนโต้ตอบอีเมลสั้นๆ ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การซื้อขายสินค้า

ผลการวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างคณะที่ศึกษากับระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า คณะมีความสัมพันธ์กับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 ผลการวิจัยความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ในภาคการศึกษา 1/2557 ต่อการจัดการเรียนการสอนของทางมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี นั้น พบว่า ในภาพรวม นักศึกษามีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 2

ข้อ	การจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษ พื้นฐาน	จำนวน/ร้อยละ					คะแนน เฉลี่ย (\bar{X})	ระดับ	
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
	ความพึงพอใจในภาพรวม	14 (15.70%)	154 (51.30%)	92 (30.70%)	3 (1.00%)	1 (.30%)	3 (1.00%)	3.82	มาก

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

1. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า โดยภาพรวมรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาวิชาการ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน ด้านทรัพยากรสนับสนุนการเรียนการสอน ซึ่งทำให้นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการ แสดงให้เห็นว่าทางสาขาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มีความพร้อมในเรื่องของการวางแผนการในกระบวนการจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมส่งเสริมนักศึกษาในชั้นเรียน การจัดปัจจัยทรัพยากรในการสนับสนุนด้านการเรียน รวมถึงศักยภาพของอาจารย์ผู้สอน โดยอาจารย์ต้องมีประสบการณ์ในการสอน และมีความเชี่ยวชาญหรือจบการศึกษาในสาขานั้นโดยตรง สอดคล้องการวิจัยของ พัชรพร รัตนโรภาส (2555) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนและต้องการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมวลชน โดยใช้แบบสอบถามในการวิจัย ผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอนและเทคนิคการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์ ด้านสื่อประกอบการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

ส่วนผลการวิจัยในด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน ซึ่งการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ของทางมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เน้นการฝึกปฏิบัติทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ในด้านการฟัง พูด อ่านและเขียน ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนในรายวิชา จึงได้มีการจัดเตรียมการสอน การออกแบบกิจกรรมให้นักศึกษาได้ฝึกฝน และพัฒนาทักษะอย่างจริงจัง เพื่อให้ตรงตามจุดมุ่งหมายของทางมหาวิทยาลัยฯ ในการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ สอดคล้องกับ ภีราช (2546) อ้าง

จาก พิสิฐ เมธามัทธ และธีระพล เมธิกุล, 2531 หน้า 92-93) กล่าวว่า การสอนคือ กิจกรรมของบุคคล เพื่อใช้ในการสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้อื่นเกิดการเรียนรู้ ซึ่งกิจกรรมนั้นจะต้องเป็นไปตามหลักการและเหตุผลที่วางไว้ กิจกรรมที่สำคัญในการสอนมี 4 ด้าน ได้แก่ด้านหลักสูตร ด้านการสอน ด้านการวัดผล และด้านการประเมินผลการสอน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา ได้แก่ด้านเนื้อหาวิชาการ เมื่อพิจารณาในรายละเอียดค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ เนื้อหาวิชาทำให้นักศึกษามีทักษะในการใช้ภาษาเพิ่มมากขึ้น รองลงมาเนื้อหาวิชาที่มีประโยชน์ต่อการนำมาประยุกต์สื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับ ภาศิริ เขตปิยรัตน์ และคณะ (2554 อ้างจาก ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์, 2539 หน้า 22-29) กล่าวว่า ผู้พัฒนาหลักสูตรจะต้องพิจารณาคัดเลือกเนื้อหาวิชาให้ตรงตามจุดประสงค์ของหลักสูตรที่วางไว้ โดยจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรู้และพัฒนาทักษะในระบบความคิด และเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่ได้กำหนดไว้ในแต่ละจุดประสงค์ ซึ่งอาจต้องคำนึงถึงความเปลี่ยนแปลงไปตามกาลสมัยรวมถึงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆที่นำมาพัฒนารายวิชาได้ จากข้อสรุปประเด็นในด้านเนื้อหาวิชาการ ทางสาขาภาษาอังกฤษ มีการแต่งตั้งอาจารย์ผู้สอนเป็นกรรมการในการพิจารณาคัดเลือกหนังสือ และบทเรียนให้ตรงตามแผนการสอน และจุดประสงค์การสอนที่วางเอาไว้ รวมถึงหนังสือแบบฝึกหัดเพิ่มเติม ในแต่ละภาคการศึกษา ให้เหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ของผู้เรียน สอดคล้องกับ ศิริพร เขียนวงศ์ และคณะ (2556 อ้างจาก Savignon, 1983) กล่าวว่า ในปัจจุบันหนังสือเรียนเป็นสิ่งสำคัญจำเป็นสำหรับครูผู้สอน และผู้เรียน และเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในการเรียนการสอนภาษาเพราะเป็นแหล่งข้อมูล สื่อการสอนซึ่งใช้สนับสนุนครู และเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการสอนภาษาอังกฤษ และสอดคล้องกับ สุพรรณิ อาศัยราช (2550 อ้างจาก สุภัทรา อักษรานุเคราะห์, 2532 หน้า 37) การเลือกหนังสือเรียนภาษาอังกฤษที่ดีนั้น ต้องมีเรื่องเนื้อหาทางวัฒนธรรมซึ่งเกี่ยวข้องกับเจ้าของภาษาสอดคล้องไปกับการพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ด้านทรัพยากรสนับสนุนการเรียนการสอน เมื่อพิจารณาในรายละเอียดที่นักศึกษาส่วนใหญ่มีความพึงพอใจสูงสุด ได้แก่ ในสภาพของห้องเรียน เช่นโต๊ะ เก้าอี้ ความสะอาดของห้องเรียน และห้องเรียนมีความพร้อมเหมาะสมในการศึกษาหาความรู้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากทางมหาวิทยาลัยฯ ได้สร้างตึกปฏิบัติการเรียนรวม 13 ชั้น เพื่อรองรับการเรียนการสอนในรายวิชาศึกษาทั่วไป ให้แก่นักศึกษาในทุกคณะ รวมถึงจัดหาอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน เช่นคอมพิวเตอร์ เครื่องฉายภาพ เครื่องเสียง ไมโครโฟน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนให้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีห้องเรียนแบบ Smart classroom ซึ่งมีความทันสมัยในด้านเทคโนโลยี สะดวกในการจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อฝึกปฏิบัติทักษะในด้านภาษาอังกฤษ และห้อง Discussion room ทำให้นักศึกษาได้ใช้ห้องนี้เป็นพื้นที่ในการแลกเปลี่ยนความรู้ในด้านวิชาการเป็นกลุ่มย่อย นักศึกษาส่วนใหญ่จะใช้ห้อง Discussion room ในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น การจัดติวเพื่อทบทวนบทเรียนก่อนสอบ การเตรียมตัวฝึกพูดเพื่อนำเสนองาน การเตรียมตัวแสดงบทบาทสมมติ หรือสถานการณ์จำลอง สอดคล้องกับคณะกรรมกรดำเนินงานวิจัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง (2555 อ้างจาก อนันต์ เลาหวีกุล, 2544 หน้า 21) ได้ให้ความเห็นว่า การจัดสถานที่ในสถาบันอุดมศึกษา เป็นความสามารถในการบริหารสถาบันทางการศึกษา ในการจัดหาทรัพยากรสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน การค้นคว้า เช่น อาคารและสถานที่ที่สะอาด มีระเบียบเรียบร้อยถูกหลัก รวมทั้งมีความสอดคล้องกับประโยชน์ในการใช้สอยต่างๆ และสอดคล้องกับ อารียา สตราตัน (2556 อ้างจาก อรพันธ์ ประสิทธิ์รัตน์ 2545, หน้า 57-59) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม และสิ่งสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน เช่น ความสะอาดสบายของห้องเรียน มีการจัดอุปกรณ์ และสื่อในการเรียนการสอนไว้ครบถ้วน มีการจัดโต๊ะ เก้าอี้ อุปกรณ์ต่างๆให้สะดวกในการเคลื่อนย้ายทำกิจกรรม ทำให้บรรยากาศในการเรียนรู้ไม่น่า

เปื้อ โดยจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้สอนมีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นได้ โดยผู้สอนอาจไม่ต้องยืนหน้าชั้นเสมอไป สภาพแวดล้อมสามารถช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ในด้านต่างๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจและมีความสนใจในการเรียน สามารถจัดประสบการณ์ที่พึงประสงค์ได้ ช่วยสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้ เป็นแหล่งเรียนรู้ได้โดยจัดสภาพแวดล้อมให้มีมุมวิชาการ ผู้เรียนสามารถค้นคว้าหาความรู้ได้ด้วยตัวเอง มีการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ สภาพแวดล้อมที่ดี จะทำให้ผู้เรียนมีความเป็นระเบียบ มีวินัย ควบคุมชั้นเรียน และสามารถช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียนได้ สิ่งเหล่านี้จะทำให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียน และผู้สอนมีความสุขในการสอน

การศึกษาปัญหาด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และประสบปัญหาการใช้ทักษะภาษาอังกฤษในการเรียน พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาทางการฟัง พูด เขียน อ่าน ตามลำดับสอดคล้องกับ อินทรา ศรีประสิทธิ์ (2552) กล่าวว่า คนไทยส่วนใหญ่ประมาณ 70-80% มีปัญหาในการฟังเสียงภาษาอังกฤษจึงทำให้ออกเสียงไม่ได้ สะกดไม่ถูก และจำคำศัพท์ไม่ได้ จึงทำให้คนไทยส่วนใหญ่ไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษเนื่องจากกลัวจะสะกดผิด และจึงไม่กล้าที่จะพูดสนทนากับชาวต่างชาติ และสอดคล้องกับ พรพิมล ริยา และคณะ (2553) อ้างจาก วิไลพร ธนสุวรรณ, 2530 หน้า 8-24) ธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา นั้นจะประกอบไปด้วย 4 ทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งในการเรียนภาษานั้น ผู้เรียนควรจะเริ่มการฝึกทักษะการฟังก่อนเป็นอันดับแรก ลำดับต่อไปจึงเริ่มฝึกพูด ส่วนทักษะในการอ่านและเขียน ควรฝึกเมื่อผู้เรียนสามารถฟังและพูดออกเสียงได้ดีแล้ว การฝึกภาษาต่างประเทศโดยการพูดซึ่งแสดงออกมาจากทางวาจา ต้องเป็นทักษะที่ต้องใช้เวลา เนื่องจากผู้เรียนต้องฝึกพูดออกเสียงเพื่อเลียนเสียงตามแบบผู้สอน ดังนั้นในประเด็นนี้พบว่านักศึกษามีปัญหาด้านทักษะการฟัง เนื่องมาจากอาจเป็นด้วยพื้นฐานในการเรียนของนักศึกษาตั้งแต่เริ่มต้น การเอาใจใส่

ในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษในด้านการฟังอย่างต่อเนื่อง และบรรยากาศสภาพแวดล้อมอาจไม่เอื้อต่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ดังนั้นเมื่อนักศึกษาเริ่มเข้ามาเรียนในระดับอุดมศึกษา ชั้นปีที่ 1 ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน นักศึกษาจึงยังไม่สามารถปรับตัวได้ ส่วนในระบบการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากจำนวนนักศึกษาในห้องเรียนบางห้องมีนักศึกษาเป็นจำนวนมาก จึงทำให้อาจมีข้อจำกัดในการจัดกิจกรรมได้ ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนควรมีการวางแผนในการจัดกิจกรรม ให้เหมาะสมกับจำนวนนักศึกษาต่อกลุ่ม และระดับความรู้ของนักศึกษา เพื่อให้การจัดการเรียนการสอน เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ความต้องการที่อยากจะพัฒนาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมจากเนื้อหาในบทเรียน ผลการวิจัย พบว่านักศึกษามีความต้องการอยากเพิ่มเติมเนื้อหาบทสนทนา ที่นำไปใช้ได้ สถานการณ์จริงในระดับมากทุกด้าน ในด้านการเดินทางท่องเที่ยวและการถามทาง การกรอกแบบฟอร์มต่างๆ การจองตั๋วและจองห้องพักในโรงแรม การสั่งอาหารและจองโต๊ะอาหาร การสนทนาทางโทรศัพท์ การเขียนโต้ตอบอีเมลล์สั้นๆ และการซื้อขายสินค้า ตามลำดับ สอดคล้องกับสุภาณี ชินวงศ์ (2543) อ้างจาก Mackay and Mountford , 1978 and O' Brien, 1991) การสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา ควรเน้นการสอนที่เป็นภาษาอังกฤษเฉพาะสาขา หรือเกี่ยวข้องกับในวิชาชีพของผู้เรียนโดยตรง เนื่องจากการเรียนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาเป็นการเรียนภาษาที่มีเป้าหมาย มีวัตถุประสงค์ในการนำไปใช้ชัดเจน ดังนั้นวิธีในการสอนย่อมมีความแตกต่างกันกับในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา จึงจะสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการตื่นตัวในการเรียน และมีแรงจูงใจเพิ่มขึ้น ผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้ภาษาได้เร็ว โดยเฉพาะภาษาที่เกี่ยวข้องในสาขาอาชีพของตนเอง และทำให้ผู้เรียนเล็งเห็นถึงประโยชน์ของการทำกิจกรรมในชั้นเรียน ซึ่งจะสอดคล้องกับสถานการณ์ต่างๆที่ผู้เรียนจะพบเจอในสถานการณ์การทำงานต่อไปได้

การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในการฝึกภาษาอังกฤษผ่านเพลงสากล สอดคล้องกับรัตนพรภาพ (2551) พันธุ์ดี ทับทิม และคณะ (2549 หน้า 1) ในการจัดการเรียนการสอนนั้นจึงต้องใช้เทคนิคและเทคโนโลยีใหม่ๆ ทางการศึกษาเข้ามาประยุกต์ใช้ ซึ่งการจัดการเรียนนั้นผู้เรียนไม่จำเป็นต้องเรียนรู้อย่างเดียว แต่ต้องมีการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ภายนอกห้องเรียนได้ ซึ่งแหล่งเรียนรู้ภายนอกจะทำหน้าที่เสมือนผู้ช่วยสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจเพิ่มขึ้น และสอดคล้องกับ อุมภาพร โยถาวร (2557 อ้างจาก อติศา เบญจรัตนานนท์ และคณะ , 2552) ได้กล่าวว่า การนำเพลงภาษาอังกฤษมาใช้ประกอบเป็นสื่อการสอน สามารถช่วยพัฒนาทักษะด้านการฟังภาษาอังกฤษ จะสามารถทำให้มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และเสริมสร้างบรรยากาศในการเรียน ทำให้เกิดความสนุกสนาน มีโครงสร้างภาษาและคำศัพท์ที่นำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้ ในรายการโทรทัศน์ และเว็บไซต์ต่างๆ ก็นิยมนำเพลงมาเป็นสื่อในการสอน เพื่อใช้ดึงดูดความสนใจของผู้เรียนด้วย ส่วนความต้องการเตรียมความพร้อมด้านภาษาและวัฒนธรรมต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน นักศึกษาต้องการให้ทางมหาวิทยาลัยจัดโครงการเพื่อพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับลลิตา ภูทอง (2554 อ้างจาก Richard, 1985 หน้า 185) ในการเรียนภาษาอังกฤษนั้น ความต้องการในการเรียนภาษาเปรียบเสมือนแรงขับของบุคคล ซึ่งต้องการเรียนรู้ภาษาให้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยแบ่งเป็นความต้องการได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือ เป็นความต้องการเรียนภาษา และใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการประสบความสำเร็จเฉพาะอย่าง เช่นใช้ในการสมัครงาน อ่านหนังสือภาษาอังกฤษที่ตนเองชอบ ใช้เพื่อสอบเข้าเรียนต่อในระดับต่างๆ 2. เพื่อใช้ในการสื่อสาร เพื่อใช้ภาษาในการสื่อสารกับบุคคลต่างเชื้อชาติ ต่างภาษา และวัฒนธรรม ส่วนในด้านการเข้าร่วมโครงการทดสอบวัดระดับมาตรฐานความรู้ความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมตัวก่อนเรียนจบการศึกษาเช่น การสอน RTTEP, TOEIC ในด้านนี้นักศึกษามีความต้องการอยู่ในระดับน้อย เนื่องจากนักศึกษาอาจยังไม่เห็นถึงความสำคัญในการสอบวัดระดับภาษา เนื่องจากเพิ่งเข้ามาศึกษาในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนควรมีการกระตุ้นให้นักศึกษาได้เห็นถึงความสำคัญ และประโยชน์ของการเตรียมตัวในการสอบวัดระดับภาษา โดยอาจนำไปสอดแทรกในบทเรียนเป็นกิจกรรมเสริม เพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกทำแบบทดสอบในระดับต่างๆ สิ่งเหล่านี้จะทำให้นักศึกษามีแรงจูงใจในการอยากพัฒนาภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้นได้

ข้อเสนอแนะในกาทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษ โดยเจ้าของภาษา โดยวิธีการวิจัยในเชิงคุณภาพ

เอกสารอ้างอิง

วิทยานิพนธ์/ งานวิจัย

ประพัฒน์ จำปาไทย. (2525). ความพึงพอใจของนิสิตต่อกระบวนการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พัชรพร รัตนวโรภาส. (2555). สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาENG321 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมวลชน สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีปทุม. .

พรพิมล รียาย และธนากร ข้าศรี. (2553). การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ชั้นปีที่ 1 โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียพรพิมล รียาย และธนากร ข้าศรี
ภาควิชาศึกษาทั่วไป และสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัย
นอร์ทเซียงใหม่.

ภิราช รัตนันต์. (2546). ทักษะที่มีต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
(ต่อเนื่อง 2 ปี) ของนิสิต ภาควิชาคณิศร มหาวิทาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

ภาศิริ เขตปิยรัตน์ และสินีนารถ วิกรมประสิทธิ์. (2554). รายงานการวิจัยความพึงพอใจของนักศึกษาที่มี
ต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจ (4ปี)คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ปีการศึกษา
2553. คณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

มหาวิทยาลัยรามคำแหง. (2554). ความพึงพอใจในการใช้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติจังหวัดนครศรีธรรมราช.

รัตนา พรหมภาพ. (2551). ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของภาควิชา
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2550. ภาควิชาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ลลิตา ภูทอง. (2552). รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษาเขต
ภาคเหนือตอนบน. รายงานผลการวิจัย เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

ศิริพร เขียนวงศ์ และทรงศรี สรณสถาพร. (2556). การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครูและ
นักเรียนที่มีต่อหนังสือเรียน. การประชุมวิชาการบัณฑิตศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 3
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร และศูนย์ศึกษาและวิจัย
และพัฒนากระบวนการยุติธรรมไทย 25 ตุลาคม 2556.

สุพรรณณี อาศัยราช. (2550). การวิเคราะห์และประเมินหนังสือเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4. มหาวิทยาลัยศิลปากร

สุภาณี ชินวงศ์. (2543). การศึกษาความสามารถในการเขียน ของนิสิตวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขา
วิทยาศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อารีญา สตาร์ตัน. (2556). จัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงาน
เขตราชเทวี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อุมาพร ไยถาวร.(2557). การเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยใช้เพลง
ภาษาอังกฤษกับการสอนแบบปกติ. การประชุมวิชาการปัญญาภิวัฒน์ครั้งที่ 4. (9 พฤษภาคม
2557) คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์.

แหล่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

ภาวิช ทองโรจน์ (7กันยายน 2557). รูตอีก ! WEF จัดอันดับการศึกษา 2014 -2015 ไทย คุณภาพต่ำ
ตามกัน “ลาว-เขมร- เวียดนาม. (ออนไลน์) สืบค้น พฤศจิกายน 2557, จาก
<http://learning.eduzones.com/magazine/133608>

มหาวิทยาลัยศิลปากร คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT media SILPAKORN UNIVERSITY)
(31 กรกฎาคม 2556). เผยผลไอเอลเด็กไทยระดับปานกลาง พอสื่อสารได้แต่ผิดพลาดบ่อย อันดับ
ต่ำเวียดนาม-พม่า. (ออนไลน์) สืบค้น มกราคม 2558, จาก
http://www.ictsilpakorn.com/ictmedia/detail.php?news_id=184#.WwJt7-6FM2x

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2555). คุณภาพการศึกษา อนาคตประเทศไทย. (ออนไลน์)
สืบค้นจากพฤศจิกายน2557, จากhttp://service.nso.go.th/nso/web/article/article_40.html

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. กระทรวงศึกษาธิการ. 2551. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15
ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551 – 2565). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อินทรา ศรีประสิทธิ์ (24 มิถุนายน 2552). 7 ขั้นตอนที่จะทำให้คนไทยเก่งภาษาอังกฤษอย่างถาวรและ
แท้จริง. (ออนไลน์) สืบค้นจาก ธันวาคม 2557, จาก
<http://oknation.nationtv.tv/blog/englishclinic/2009/06/24/entry-3>

ประวัตินักวิจัย

สแกนรูปถ่าย
2cm x 2 cm

ชื่อ - นามสกุล นางสาว ชนกนาถ จินศรี

หน่วยงาน คณะศิลปศาสตร์

ความเชี่ยวชาญ ภาษาอังกฤษ

ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ประจำสาขาภาษาตะวันตก

หน่วยงานและสถานที่อยู่ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

โทรศัพท์ 0-2549-4952 โทรสาร 0-2577-5017

ประวัติการศึกษา

ศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเชิงธุรกิจและอุตสาหกรรม)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ศิลปศาสตร์ (ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร)

มหาวิทยาลัยเกริก

สแกนรูปถ่าย
2cm x 2 cm

ชื่อ - นามสกุล นางรสสุคนธ์ สงคง

หน่วยงาน คณะศิลปศาสตร์

ความเชี่ยวชาญ ภาษาอังกฤษ

ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ประจำสาขาภาษาตะวันตก

หน่วยงานและสถานที่อยู่ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

โทรศัพท์ 0-2549-4952 โทรสาร 0-2577-5017

ประวัติการศึกษา

อ.ม. (ภาษาศาสตร์) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กศ. บ. (การสอนภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ